

3 Cena numeru
centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincji.

PRENUMERATA:

Miesięcznie w Krakowie (już dostawa do domu) K 150
na prowincji z przesyłką pocztową 150
Prenumerata za granicą: msk. 150, fr. 2.—, rb. 1.—

Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich agencjach prasy i na wszystkich dworcach kolej.

NOWINY

OZIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

OGŁOSZENIA

za wiersz płacono 16 hal., za każdy następny raz po 12 hal., drobne ogłoszenia po 4 hal. od wyrazu (minimum 80 hal.). Nadane za wiersz płacono 16 hal. Spół. na każdą stronę po K 6.—, półpół K 4.—, Złoty K 30.— na tydzień.

Losy prowadzi w swoim zarządzie p. M. DUCZYŃSKI.

Administracja „NOWINY”: ul. Wiślna 2.

otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem.

Na Lwów Skład i Ekspedycja:
Agencja Sokolowskiego, Pasaż Hausmana 2.

Redakcja i Administracja „Nowiny”: Kraków, ulica Wiślna 1 i 2.

Ekspedycja „Nowiny”: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY

LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon Nr. 340) od godziny 9 rano do 5 wieczorem w biurze ulica Wiślna 1. Ekspedycja nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 4-tej.

Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincji.

Nowy prezes Koła polskiego.

Z Wiadomości donoszą, że prezesi frakcji konserwatywnej i ludowców przyjęli do wiadomości deklaryację dra Leo przez demokratów na preza Koła. Wybór jedynolity jest przeto zapewniony. Dr Leo wejdzie także do delegacji w miejsce Bilbiskiego.

Dr Leo jako prezes Koła wystąpi z frakcji demokratycznej.

Wiceprezesa Koła i przewodniczącą grupy demokrat. zostanie dr German.

Sytuacja na Węgrzech.

Ugoda Kosuthowa z rządem. — Reforma wojskowa. — Nieubłagany Justh. — Reforma wyborcza.

Pe długich taratach ugoda między rządem a stronnictwem Kosutha przysłała do skutku. Hr. Khuen dopił swego. Kosuthowcy odstąpił od obstrukcji w sprawie przedłożenia o dwuletniej służbie wojskowej.

Pozostaje frakcja Justha, który domaga się przedewszystkiem reformy wyborczej. Dla ulagodzenia Justhowskiemu wstawił premier węgierski w swoje sobotnie przemówienie w Sejmie ustęp o reformie wyborczej, w którym oświadczył, że nie byłby przeciwny, w którym oświadczył, że nie byłby przeciwny, w którym oświadczył, że nie byłby przeciwny.

W kołach poselskich jednak zapewniali, że po zawarciu kompromisu między rządem a partią Kosutha, rozpocznie się rokowania między rządem a partią Justha, celem zawarcia z nią kompromisu na tej podstawie, aby sejm węgierski w formie ustawy zobowiązał rząd do przedłożenia reformy wyborczej, na pewnych płonących podstawach.

Data 4 marca odbędzie się przed Sejmem odbierania demonstracji socjalistycznej, w której weźmie udział 100.000 osób, za reformą wyborczą. W tym samym dniu odbędzie się jedynolity strajk manifestacyjny.

Jak wiadomo, przyczyna dla której rząd i większość Sejmu zwołują z reformą wyborczą, leży w chęci Radziarów niedopuszczenia ludności słowiańskiej, rumuńskiej etc. do głosu.

Widoki zażegnania strajku w Anglii.

London. Asquith zwrócił się z apelem do patriotyzmu właścicieli kopalń w Walli z prośbą, aby uwzględnili życzenia robotników, wobec czego przyznają, że władze kopalń zgodzą się na zaprowadzenie płac minimalnych dla robotników. Przewodniczący robotników zaś zobowiązali się ze swojej strony tak długo związać ze strajkiem, aż właściciele kopalń dadzą ostateczną odpowiedź. Asquith przedstawiając właścicielom kopalń, jak wielkie już zdobyli majątki i oświadczył, że jeżeli chcą mieć

dalej opiekę i ochronę rządu, to muszą wyciągnąć rękę do zgody z robotnikami. Właściciele kopalń przyrzekli rozważyć żądania robotników. Wobec tego widoki ugody są znacznie lepsze i być może, że strajk nuda się zażegnać.

Berlin. W węgierskim i górnośląskim okręgu węglowym odbyło się wczoraj 20 zgromadzeń górniczych, na których uchwalono domagać się podwyższenia płac.

Początek strajku w Anglii.

London. Górnicy w dystrykcie Chesterfield wstrzymali pracę.

Zbliżenie Rosji do Austrii.

Z Wiadomości donoszą, że w kołach dworskich słychać, iż arcyksiążę Franciszek Ferdynand istotnie na własną rękę wizytę na dworze carskim. Ambascador Giers ma w Petersburgu ustalić szczegóły tej wizyty.

Przed wyborami do podgórskiej Rady miejskiej.

Sprawa wyborcza w Podgórzu zaczyna niepokoić opinię publiczną. Dezercyentacja, intrygi, zamieszanie pojęć — oto obraz sytuacji wyborczej w Podgórzu. Jeszcze nie przebrzmiało echo dyskusji w Radzie nad bojkotowaniem języka polskiego przez żydów kahalnych, a już nowa wiadomość zaniepokoiła w wyszyn stopni obywatelstwo. Oto tak zwany „komitet ogólnoo-bywatelski” na posiedzeniu w dniu 26 go lutego proklamował kandydatów na III cią koryę a między nimi zatwierdził kandydatury pp. Mojżesza Perlmana i Barucha Walda członków zarządu bóżnicy Żukierów, w której ogłoszono bojkot języka polskiego.

Jako kandydat z ligi Koła zarekomendowany jest Hofmeister, również dygnitarz tej bóżnicy.

Zdaje się, że komitet zamierza zaprowadzić w Radzie język niemiecki jako posłowny, albo może nawet język żydowski. Bo podpora komitetu są żydzi kahalni w liczbie 12 tu, związani „słowem honoru” do solidarności z Towarzystwem obywatelskim (stronnictwem antysemitycznym). Solidarność ta objawiła się w plek. mem świetle na wspomnianym Komitecie, bo kahalnicy swoimi głosami utracili kandydaturę prof. Przybylskiego, prezesa i widomego głowę „Tow. obywatelskiego”. Pośredniczył w tym interesie dr Emiliewicz, referent sprawy przyłączenia Podgórza do Krakowa, który się obecnie już jako „członek” przyłączył do zadenikarował i zrobił prywatną umowę z kahalami, aby dla siebie zapewnić miejsce w drugim kole, a by kahal widocznie później „słowo honoru” uważa za ważniejsze, więc utracił prof. Przybylskiego bez namysłu.

Alie nie o to chodzi. Na czele komitetu stoi p. asessor Łuczko, w tym Komitecie zasiada też burmistrz i poseł p. Maryewski. Jak ci panowie nieprawdopodobnie wprowadzenie do Rady hakatyśców,

Flora będzie kieżniczką. Córka megal. Trzeba przedrzeć dziecko, aby gotowe było do wyjazdu.

W przedpokoju czuwały służące Flory. Przyszli koło nich. Przebiegli szybko dwa apartamenty, przebiegli przez pięć cztery pokoje i pośpiesznym krokiem powrócili nazad. Wyglądał strasznie. Kobiety w przedpokoju zaczęły dygotać.

Gdzie moja córka?

Ogady raczej niż szyszał. Głuchy ryk nie był podobny do głosu ludzkiego. Służące podniosły ręce ku niebu, patrzyły na siebie. Jedna z nich wybełkotała:

— Alas ona jest tam... panie!

Roncherolles poszedł znów do pustych pokoi. Podobny był do tygrysa, idącego prosto przed siebie, nie trzaskającego się o przeszkody, przewracał krzesła, stoły.

— Floro!

Duszę do końca i wrócił. Miał krew w oczach. Jęczał:

— Floro!

Rzucił się jak szalony do przedpokoju. Cały pałac rozbrzmiewał jego rykiem:

Zatonięcie cyrku w Dunaju. (Patrz artykuł).

których niedawno Rada potępiła, to jest ciekaw! Opinia publiczna jest wprost zaniepokojona. Nie przypuszczal bowiem nikt, że kompromisy wyborcze mogą doprowadzić do takich potwornych kombinacji. Utworzenie bloku dla wprowadzenia wyrażnych hakatyśców, usuniecie żydów inteligentnych celem wprowadzenia mierzni i analfabetów, oto rezultat polityki wyłącznie masowej!

Stosunki takie zatruwają życie publiczne — Kompromisy dla wprowadzenia do Rady hakatyśców i analfabetów służą do wstrząsania, ale wcale niemoralne. A panowie ci zdają się zapominać, że Podgórze to miasto polskie!

Damazy Macoch i towarzysze przed sądem.

Z Piotrkowa donoszą pod datą 29 b. m.:

Dnia 27 bm. t. j. we wtorek, w nowym gmachu sądu okręgowego piotrkowskiego przy ul. Kaskiel, rozpoczęła się słynna sprawa Macocha.

Skład sądu jest następujący: przewodniczący prezes Wolkow, sędziowie: Pawłowicz, Biedrow, Gubski; oskarża prokurator Łaszyn, który powrócił do zdrowia. Będzie też obecny drugi prokurator

Biletów wstępu rozdano około 150. Sam prezes sądu, p. Wolkow, owe bilety wydawał.

Względem całego tematu procesowi nadano cechy wyjątkowe, więc komplet sądu powiększony, więc dwóch prokuratorów i t. d.

Na tę rozgłosną sprawę zapowiedzieli przyjazd korespondenci prasy z Wiednia, Berlina, Rzymu, nie mówiąc już o tem, że przyjechał do Piotrkowa korespondent z Petersburga, Moskwy, Kijowa i Wilna.

Na czuwanie trwania procesa znaczniłk warszawskiego okręgu pocztowo-telegraficznego delegował do Piotrkowa dwóch urzędników telegrafu z Warszawy z myślnym aparatem.

Dziś wieczorem oczekiwany jest przyjazd konsulów państw katolickich z Warszawy.

W nocy ma być przyjechał starszy prezes warszawskiej Izby sądowej, senator Poniński, a wraz z nim kilku innych dygnitarzy najwyżej u nas magistratury sprawiedliwości. Będzie też przedstawiciel generalnego gubernatora warszawskiego.

Przypominamy, że oskarżonych w tym procesie jest 8: Paulini Damazy Macoch, Oleśki, Starczewski; Helena Krzyżanowska; doktor Pianiński, służący klasztoru Błaskiewicz (pomógł przy wywołaniu trupa); Cyganowski (podrobił pieczęć parafian); Perkwicz (ślusarz).

Bajki o „Macochu ochranialny”.

Jak wczoraj zaznaczyliśmy, kilka dzienników, idąc na lep fantazyjnych opowieści swych krakowskich korespondentów, ogłosiło „sensacyjną” szczegóły o stosunkach Macocha z „ochraną”. Są to wszystkie kom-

CZARODZIEJ

Wielki czarodziej

MIKHAŁA SEVAC.

(Ciąg dalszy).

I co dzień przyjdzie ci powiedzieć, jak ich wychowuje. Utrąć cię o nog moich, nauczę cię biegać o łaskę. Lecz na dawnego twego w dlinka! Wszystkie te myśli trzęsły straszliwym jego nymnem.

Uspokajaj się stopniowo, aby myśleć o urzędzeniu swego wyjazdu. Zasiadając z konia w nu rach swego pałacu, szeptał w uniesieniu radości namiętnie:

— Mam córkę! I będę ją miał!

Szedł po schodach do Flory. Teraz już rachował, obliczał ściśle szczegóły zemsty. Delektował się.

— Na Boga — myślał radośnie. — Ja się marowałem w takich mierznych przagnienkach. Gubernator! Co to jest! I ja wahaniem się! Co za wariat jest mnie. Wahelem się wobec propozycji Hiszpanii, Austrii! Co najmniej został mną wiekroćm.

Dla wygody P. T. Publiczności KASA otwarta cały dzień od g. 8 rano do 7 wiecz. bez przerwy.

CENTRALNY BANK
CZESKICH KAS OSZCZĘDNOŚCI.

Filia w Krakowie.

ÚSTŘEDNÍ BANKA
ČESKÝCH ŠPŮRITELN.

Wchód od ul. św. Jana 1.

WKŁADKI oszczędności około Koron 115.000.000*—

WADYA i KAUCYE

Podatek rentowy opłaca bank z własnych funduszy

WKŁADKI na rach. bieżący i kasańceki do 4 1/2%

WSZELKIE TRANSAKCJE BANKOWE W RAMACH STATUTU.

Przekazy, akredytywy, inkasa na wszystkie miejsca krajowe, zagran. i zamorskie. Kupno i sprzedaż obcych walut, monet i wszelkich papierów wartościowych.

Najtańsze przekazywania pieniędzy do Ameryki za pośrednictwem własnych banków: Bank of Europe Nowy York, „BOHEMIA”, akcyjny bank.

paszycze, obliczone na efekt, a może też poniekąd obmyślone w celu tem dobitniejszego wykazania, że rząd rosyjski (co jest prawdą) wywarł na klasztorze deprawujący wpływ. Jednakże robita z Macocha „agenta ochrony”, nie zmieniając tam wcale obdyt atomówk zachępowchowski: do zwykłych szkodliwych stych zakonników przydaje się jeszcze szkodliwy szadny narodowej i prowokatorstwa.

W interesie prawdy nastrożać się jednak należy stanowcom praeiok potropowani fikcyjnych i opowiańców, które w ostatecznym rezultacie kompromitują tylko dziennikarstwo. Gdyby było coś prawdy w rzkomych atomachk Macocha z ochroną, niewątpliwie organizacja rewolucyjna w Królestwie Polskiem

wykrzyły tę sprawę. Tymczasem żadnych danych w tej mierze nie ogłoszono.

„Naprawdę”, który wskazał po nazwisku krakowskiego autora tych „sensacyjnych” opowiadań, plasze w tej sprawie.

Czy Macoch nie mógł mieć kontaktu z ochroną? Wykluczać tego kategorycznie nie będziemy. Ochrona na każdym miejscu należy zbierać odpadki rodzaj ludzkiego. Mogła ich szukać i w „klastorze Paulinów”, mogła liczyć, że znajdzie tam i tu temat gruntu podłaty. Ale stwierdzając, iż prócz plamki mojej lub więcej fantastycznych nikt pozytywne w tej sprawie nie ma wykrył”.

Wojna włosko-turecka.

Bombardowanie portu w Bejrucie wywarło silne wrażenie w politycznym świecie, a dzienniki francuskie przemawiają w tonie bardzo rozgoryczonym.

Szkody w Bejrucie i zarządzenia rządu tureckiego.

Konstantynopol. Wali z Bejrutu telegrafują do ministra spraw wewnętrznych, że wczoraj obliczył już szacunkowe szkody, wyrządzone przez bombardowanie. W bank ottomański ugodziło 7 granatów, w bank niemiecki palestyński 3, w magazyny 5, w bank saloniczki 1. Wiele domów handlowych i innych banków odniosło znaczne szkody. Koła szpitala i szkoły artystyczne znalazłono 6 granatów. We wsł Libanon eksplodował 1 granat. Z okrętu włoskiego „Arietta”, który wysadzano w powietrze, brak 16 ludzi. Względnie liczba zabitych i rannych wynosi 400(?)

Władze tureckie poczyniły bardzo energiczne środki dla utrzymania spokoju i ochrony życia i mienia obcych. Równocześnie starają się wpłynąć na szacunkowe na ludność muhammadzka. Także i w innych miastach Syrii władze tureckie, obawiając się wybuchu namiętności wśród ludności muhammadzkiej, poczyniły odpowiednie zarządzenia.

Pegetacja floty tureckiej.
Saloniczki. Rząd wydał rozkaz skoncentrowania floty pod Dardanelsami. Flota na rozkaz przywódcę ukazania się włoskich okrętów wojennych natychmiast otworzyć ogień. (Flota ta jednak nie ma żadnej wartości bojowej).

Cel bombardowania i echo w świecie.
Rzym. Prasa włoska przyznaje, że bombardowanie Bejrutu nie miało wyłącznie celów strategicznych, lecz także cel polityczny. „Giornale d'Italia” wyraża nadzieję, że rząd włoski już oddawał wiadomości o pobycie tureckich kanonierów w Bejrucie. A jeżeli teraz postanowił to okręty ostrzeliwać i bombardować miasto, to tylko dlatego, aby bombardowanie odbiło się silnym echem w Paryżu i w Londynie. Włoscy także ze względu na interesy Europy nie chcą przezwalczyć wojny w nieskończoność.

Pożar miasta.

O wielkim pożarze, który zniszczył znaczną część bogatego miasta Houston, w stanie Teksas, donoszą z Nowego Jorku.

Ogień spłonął około 6 godz. 2 m. 30 rano, w składach koł Southern Pacific, zanim wszakże zdolało zaważać straż ogniową, plomienie, podsypane gwałtownym wicherem, objęły, złożone w pobliżu wadłuchny bawelny, gotowej do wysłania i w ciągu kilku minut szalało już w składach kolejowych prawdziwe morze ognia. Na domiar niebezpieczeństwa straż zważyła z przybyciem, a gdy wreszcie stanęła po upływie prawie pół godziny na miejscu i zabrała się do ratunku, okazało się, że hydranty wodociągowe są zepsute!

Pożar tymczasem rozszerzał się coraz dalej i przyspieszał się wnet na sąsiadujące koleją dzielnicę miasta. Przerznięci mieszkańcy opuszczali domy w bielszonoj nocy, pozostawiając ruchomości na pastwę ognia, wicher bowiem rozrzucał na wszystkie strony płonące kłęby bawelny i drzewa. Krzyki i płacz tłumów niecierpiących zwłoki groził katastrofą. Wreszcie straż ogniowa przeprowadziła węże parujące do pobliskiej rzeki i strumienia wody lunęły na płonące domy. Niestety, pożar przybrał już zbyt wielkie rozmiary, aby zdano go w ten sposób opłoniwać. Zaczęło więc, przy pomocy dynamitu, wysadzać domy w powietrze, aby utworzyć luki, nie dopuszczające do szerzenia się ognia. I to jednak nie udało się zupełnie. W jednym miejscu nawet wicher przerzucił płonące zagwie za rzekę i wywołał tam no wy pożar.

Dopiero, gdy po 22 godzinach trwania ognie dotarły do granicy miasta, straż ogniowa, wsparta przez oddziały straży, nadesłane z miast okolicznych, zdolała pożar opłoniwać i przystąpić do gaszenia zgłiszcz, rozspieszających się w promieniu 1 1/2 mili ang.

Ogłodem, oprócz składów kolejowych i olbrzymich zapasów bawelny oraz wełny, spłonęło do

Wiedeń. Dotąd Francja, Anglia i Niemcy wysłały po jednym okręcie do Bejrutu. Co się tyczy Austrii, to krakowski „Marta Teresa” znajduje się w pobliżu wybrzeży syryjskich i może każdej chwili zawinąć do Bejrutu.

Wiedeń. W ostatnich dniach dyplomatycznych przynajmniej w Bejrut spokojnie i uważają się tylko za epizod, który w pierwszym rzędzie interesuje Francję, ponieważ Bejrut jest centrum interesów handlowych i politycznych Francji na wschodzie. W Bejrut znajduje się słynny uniwersytet medyczny francuski, z Bejrutu wychodzi też francuska kolej do Damaszku.

Paryż. „Matin” dowiaduje się, że koł włoskich, że rząd włoski nie ma zamiaru bombardowania portów tureckich i obsadzania terytoriów tureckich w Malej Azji lub wysp na morzu Egejskim. Akcja Włoch ograniczy się do zniszczenia wszystkich tureckich okrętów wojennych, które flota włoska spotka na morzu Egejskim. Stwierdzenie zwrodo jest swaga na port Smyrnański, gdzie niewątpliwie okręty tureckie spotkały los taki, jak w Bejrucie.

W paryskich kołach dyplomatycznych sądzą, że obecnie nadeszła chwila dla wielkich mocarstw, aby rozpocząć energiczną akcję w Konstantynopolu i wyłomaczyć, że dalsze prowadzenie wojny sprzeciwia się interesom Turcji i wielkich mocarstw.

Paryż. Z wyjątkiem dzienników północznych prasa francuska w tonie ogromnie rozgoryczonym i groźnym traktuje zajęcia w Bejrucie. „Eclair” sądzi, że Włochy chcą widocznie wyrzucić prasę na Francję i w tym kierunku inicjują wszystkie wrogie Francji akcje. Dzienniki północzowe zaś sądzą, że należy zachować się z rezerwą. W każdym razie rząd francuski poczynił już kroki w kierunku zwrócić uwagę mocarstw na powagę zajęcia w Bejrucie nie będą epizodem, lecz nową fazą wojny turecko-włoskiej i gdyby flota włoska w dalszym ciągu niepokoiła tureckie wybrzeża bądź to w Europie, bądź w Azji.

szczętnie 250 domów i 3 kościoły. Istnieje też obawa, że wiele osób zginęło w plomieniach. Przeważnie 2000 osób straciło cały dobytek i pozostało bez dachu nad głową. Straty materialne obliczają już na 1 1/2 milionów dolarów.

Ze świata.

Inwestycje kolejowe w Austrii. Z Wiednia telegrafują, że rząd zamowił 500 wagonów osobowych, 180 wagonów sześcioosobowych i 5300 wagonów towarowych.

W sprawie Bankiers. Ponowna rozprawa rozpoczęła się 30 kwietnia br. Aresztowanego onegdaj Feliksa Zawadzkiego wyznaczono za areszta na wolność.

Wojna w powietrzu. Angielski lotnik Cody zbudoł latawiec dwupłatowy, który posiadał motor o sile 120 koni i zabierał może zapas benzyny na 4 godziny. Latawiec ów ma miejsce dla 5 osób. — Pod skrzydłami znajduje się platforma dla karabinu maszynowego i miejsce dla obsługującej go osoby. Dotychczasowe próby z latawcem uprawniały do nadziei, że latawiec wypelni swoje zadanie, t. j. że będzie można skutecznie ostrzeliwać w powietrzu uskrzydłonego przeciwnika.

Tajemnicze samobójstwo. W parku Schönbrunn pod Wiedniem, popełniła samobójstwo wystraszona i rewolwerem przez młodych mężczyzn, mianowicie dr. Paweł Scheib, najmłodszy asystent patologa dworskiego, i 21-letnia studentka medycyny Hormina Romplerowa, córka byłego artysty dramatycznego Burgtheateru. Objęte były miłości, zamknięte i małżeństwem ich, które miało odbyć się na Wielkanoc, nie nie stawało na przeszkodzie. W listach pozostawionych samobójcy nie wyjaśniają przyczyn rozpaczliwego kroku, oświadczając: „I tak nie moglibyśmy się zrozumieć”. Dziwne to samobójstwo budzi w Wiedniu liczne komentarze.

Łat zaginionego lotnika. Dnia 5 czerwca r. z.

zaginął na morzu Śródziemnym lotnik francuski Bague podczas lotu z Nizy na wyspę Korsykę. W dwa miesiące potem rybacy wyłowili z morza na polodnie od Marsylii resztki aeroplanu, obecnie zaś fale morskie wyrzuciły na brzeg pod Nizą butelkę zakorkowaną, w której znalazłono kartkę z napisem: „Motor złamany. Wiatr silny. Znajdźcie się naprzeciwko Calvi. Zaginiony Bague”. Nie należy zatem wątpić, że lotnik utonął.

Zatonięcie cyrku w Dunaju.

(Patrz ilustrację).

Cyrk Bernat, który w ostatnich kilku dniach dawał przedstawienia w Panczewie, a który posłał również bogatą menażeryę, przeprawił się dn. 21 b. m. do Semlin przez Dunaj na olbrzymich galarach. Mimo, że Dunaj, skutkiem ostatnich roztopów, przybrał znacznie, podróz na galarach odbywała się początkowo zupełnie dobrze. W chwili jednak, gdy jeden z galarów z pomniejszonymi na nim klatkami z dzikimi zwierzętami znalazł się na środku, nadpłynęła olbrzymia kora, która rozbiła galarkę, tak, że wszyscy znajdujący się na nim i wszystkie klatki runęły do wody. Wśród pasażerów innych galarów wybuchła panika. Spieśnię z pomocą tonących zbiegli się wszyscy na jeden brzeg trawy, tak, że po chwili i tych przykryła fala Dunaju. Z podróży całego personelu cyrku zdolało uratować jedynie trzech ludzi, reszta zaledwie śmierć na dnie rzeki.

Ilustracja nasza przedstawia tę groźną scenę walki z rozpamiętanym żywiołem.

Naokoło sceny i estrady.

Z Teatru.

„Gody życia” Przybyszewskiego — „Aktorki” St. Krzyżewskiego. Występy pani Przybyłko.

Kobieta historyczna może być chwilami przyjemna, ale gdy Przybyszewski każe w „Godach życia” nieszczęśliwej pani Hance, która 1) nie miała z kochankiem od męża, 2) nie miała od kochanka, przez trzy godziny miotać się na scenie i jęczeć za dzieckiem, to ta historia sceniczna poczyną nam działać na nerwy, doprowadzać do pałaj. — I chciałoby się zapłacić autorowi: Szanowne panie, czemuś właściwie nie poraził pan Hance, aby poszukała się znova o dziecko? To tak łatwo. A jeżeli zaprzęgała swoje pierwsze dziecko na Zakopanem njeż, czemuż traktuje to jako piekielną awanturę, z deszczem, mgłą i obłędem, zamiast wyjść spokojnie na Krupówki, gdzieby mogła dowoli obok?

Niestety P. Przybyszewski, który zresztą posiada niezaprzeczoną siłą dramatyczną i doskonale prowadzi dialog, uparł się, aby z historyczki zrobić tragiczną bohaterkę dramat, rozstrząsając „problem”: kochanek czy dziecko? — i przy tej sposobności kazał także psychologii wyprowadzić historyczną skłoki. A na domiar doprowadził pod Gawont (prosto z „Malego Eryla”) akandynawkę „polawierkę szczerów” i polecił jej odgrywać rolę mistycznej zakochankiśkiej zabraczki, która nieszczęśliwą panią Hankę nakłania do rzucenia się w przepaść. Nie godzi się tak oczernić górali. — Pisaliśmy o „Godach życia” obszerniej przed dwoma czy trzema laty z okazji premiery, więc powyższe uwagi służąć mają tylko za dowód, że ówczesne wrażenie, odniesione przez sprawozdawcę, nie doznało korekty z biegiem czasu.

P. Przybyłko jest doskonałą artystką, która posiada wiele niniejszego rodzaju kobiecości. Role Hunki, niechodząca stosownie do jej postaci, oparowała bardzo realistycznie; może nawet za dużo było tego historycznego wozu (pani Solska swego czasu kreowała tę rolę więcej poetycznie i dała jej idealistycznie eteryczny podkład), ale jako przy sztuki aktorskiej kreacji p. Przybyłko była świetna i wielce interesująca. Szkoda, że artystka niekiedy zbyt forsują głos, który wtedy nabiera nieprzyjemnego brzmienia; tony jego są zapewne w danym razie realistyczne, ale rzązą słuch.

Także w „Aktorkach” p. Przybyłko święci zasłużony tryumf. Wypomnięć tu też należy z uznaniem o doskonałej kreacji p. Jednowskiej w roli dziennikarki Niczińskiej.

Przedstawienia amatorskie w teatrze m. Wesoła (as rzeź Pawlikowic i Rady opiekunów) grono dystyngowanych amatorów urządziło przedstawienia w teatrze miejskim, który po brzegi wypełniła świąteczna towarzysza krakowska, placąc po kilkadziesiąt, a nawet kilkadziesiąt koron za łozę. Amatorzy, którzy wystąpili we własnych przepięknych kostiumach, wywiali się wszyscy doskonale z zadania (kierow. art. był p. Stanisławski) — tak, że to przedstawienie wniosło się znacznie ponad poziom zwykłych amatorskich przedstawień. Wczoraj stanowiąca orszaką panią „O Kółko” i królową (bajka Rydla, muzyka ilustrował p. Raczyski), Panna Anna Pa-

wlikowska jako Kasia okazała niewzruszony rzeczywisty talent; wdzik, niewymuszona swoboda i wyrazistość gry mimicznej tej młodzieńczej amatorki wywoływały niekłamany zachwyt. Doskonale był też „dworzani” (hr. Edward Tyżkiewicz), który wzorował się zapewne na Solskiego spektaklowik Chędogebie. W pantomima wystąpiło liczne grono pał i panów.

W farsie Fredry „Lita et comp.” uśmieszcza i śmiechy wyróżniła się panna Marya Kaplińska. Doskonalemi partnerami jej byli pp. Zbigniew i Bogusław Hodorowscy, T. Wolkowicki, J. Treter (zabawny Maczek), Koliużyski i Ożegalski. W kostumowej komedynie Labiche’a „Uścisłajmy się” p. Kwa Borkowska, panna figlarnego temperamentu i pp. Wolkowicki, T. Potocki, E. Tyżkiewicz, Koliużyski z zabawną werwą odegrali swe role.

Przedstawienie, jak nam donoszą, ma być niewątpliwie powtórzone, już przy normalnych cenach wstępu.

Z teatru miejskiego. W ciągu bieżącego tygodnia odbędą się trzy jeszcze występy gościnne p. Maryi Przybyłko. Wo wtorek 27 b. m. wystąpi znakomita artystka w „Aktorkach” St. Krzyżewskiego; we środę 28 i w piątek 1 marca po raz ostatni w „Stratechach” T. Konczyńskiego. We czwartek 29 b. m. odbędzie się przedstawienie „Haliki” urządowne przez szkołę prof. Marso na rzecz Towarzystwa dobroczynności.

Popis uczniów Konserwatorium, pod artyst. kierunkiem dyr. Wł. Żeleńskiego.

Cztery godziny trwał ten popis, co chłabnie świadczy, bo popis nie jest koncertem, ale o ile możności obrazem zdolności uczniów, a pracy nauczycieli. Ogólne wrażenie bardzo dodatnie. Już początkowy septet Saint Saens dowodził karności, bo częściowo się szybko po sobie, bez tych dydaktycznych strojów instrumentów i przygotowań do rozpoczęcia. Wykonanie było wcale poprawne. Fortepian dla tej pary uczniów p. Waliewicz, a dla uczniów dyr. Żeleńskiego. Oczywiście nie możemy, ale pocić pieknie. Albowiem, Aniel miłośnika wieloma rzeczami, które powiedział kobiecie, dodał niewątpliwie na końcu: i bieżdź grała na fortepianie! Wice posłuszne panny grają. Z uczniami p. Waliewicz wyróżniła się zdolnością niewątpliwie p. Zopothowa. Posiada wcale piękną i równą technikę, gra pewną ręką, czysto i dokładnie. Brak jej akcesy i braku uderzenia. Z uczniami dyr. Żeleńskiego wyróżniła się panna Legler, ma dużo życia i sporo biegłości, wyraz i opłoniowanie traści tworu to także sprawa przyrody. Skrzypce były w rękach uczniów p. Wierchowawskiego, a z tych bardzo korzystnie przedstawiały się młody Pinkfield, tylko rondo Saint Saens to nie na jego był. Na wolanczeli popisał się uczęć p. Skaryżyski, p. Brandys, gra czystą i dobrą szkołą. Uczniowie śpiewu p. Ludwiga wypełnili pięć numerów programu. Śmiała emisja głosu i bardzo czysta intonacja, to cecha tej szkoły. Czasem, chociaż bez wysiłku, jest tendencja do pewnej krzykowitości.

Publiczność wysłuchiwała popisów z wielkim zajęciem i zadowoleniem.

Równocześnie odbył się w wyższym instytutie muzycznym wieczór kameralny z utworów Szoberta. Sprawozdawca mógł tylko ocenić produkty wysiłku, t. j. kwintet fortepianowy Szoberta, wykonanego przez pp. Holzera, Syrkę, Szaleskiego, Brodila i Macalica. Cytując dalsze nazwiska, że nigdy jeszcze nie słyszałem tubylego zespołu na tej wytyżni. Ani jednej fałszywej nuty, ani chwili niepewności lub chwiania się, a wszystko z dyskrecją i wybornie brzmieniem. Co się stało? Nie znam się na gwiazdach, ale kto wie, czy jako koncert nie wystąpiła się pod takim samym względem Krakowa, że i tu zaczęła się czasy pięknej muzyki kameralnej. Ojciec długo to trwał. Potem wysłuchem śpiewu p. Otównie, uczennicy p. Aleksa. Bandrowskiego, która wykonała dwa pieśni Szoberta. W jej na razie niewielkim głosie znać nie tylko kierunek znakomitego śpiewaka, którego hasłem jest wyzyskanie obok szczerzania głosu, jak również wielka w interpretacji prostota i dyskrekcja. Franciszek Bylicki.

Repertuar teatru miejskiego im. Słowackiego. Środa „Stratechy”. Czwartek „Haliki”. Piątek „Stratechy”. Sobota „W Trzęsawisku”.

Pogrzeb ks. infułata Krzemieńskiego.

Dnia 9 go dz. 9 tej nocy przeniesione zwłoki zmarłego ks. infułata Krzemieńskiego z „prałatów” do kościoła N. Maryi Panny, gdzie trwała ustawiona została na niskim katafalku przed głównym ołtarzem. W chwili gdy trunno wniesiono z bramy „prałatów”, zabrął głos wicep. dr. Szarski i potęgował smutek kapłana imieniem komitetu parafialnego N. Maryi Panny, którego dr. Szarski jest członkiem. Kondukt żałobny

Nowo otwarta w ogrodzie przy ul. Lubicz 2 (tuż obok dworca kolejowego, róg ul. Lubicz a Pawlej)

Meczarnia i Cukiernia „Zakopanec”

w Krakowie

poleca swoje wyroby cukiernicze, paczki, herbatę, kawę, mleko, oraz prawdziwie domową kuchnię po cenach możliwie najniższych.

W porze letniej odpowiednio urządzony „Ogród Zakopane” nadaje się jako jedynie w Krakowie najprzystępniejszy punkt zborny dla wycieczek, przejazdów i obych. Śniadania, obiady i kolacje pojedynczo albo w abonamencie. Ręczę za wzorowo i na masle prowadzoną kuchnię, o liczne odwiedzinie uprasza

K. Krański.

MECHANOLECZNICZY
ZAKŁAD ZANDEROWSKI
LECZNICA ORTOPEDYCZNO-CHIRURGICZNA
Kraków, ul. Zybkiewicza 9
TELEFON 1396. TELEFON 1396.

